

[Grethe Fenger Møller]

højere kvalitet? Det kan kun ske ved at bryde monopolet. Vi mener, at ved at bryde monopolet kan man få en fri konkurrence, der kan sikre alsidigheden og sikre højere kvalitet.

Et alternativt radio- og TV-program bør efter vor mening have en uafhængig økonomi, have en selvstændig struktur, men man kan overveje, om der kan være et teknisk samarbejde med Danmarks Radio om disse problemer. Det afgørende er sådan set, at lyttere og seere skal have et større udbud at vælge imellem, og at man får en konkurrence mellem Danmarks Radio og det alternative program.

Vi tror, det kan lade sig gøre. Se bare på England. Der har man nu i mere end 20 år haft det uafhængige TV-selskab ITV, der har konkurreret med BBC. Undersøgelser har vist, at denne konkurrence mellem de to selskaber har bevirket, at begge selskaber i dag producerer udsendelser, der er af en langt højere kvalitet end de udsendelser, BBC producerede, dengang dette havde et monopol. Det er for øvrigt også noget, som begge selskaber er enige i; de siger, at det, at de skal konkurrere, virker inspirerende, og det betyder, at man strammer sig an, ikke med hensyn til at forfladige udsendelserne og gøre dem billige, men med hensyn til at højne kvaliteten og med hensyn til at få seerne med.

Jeg synes, det er meget positivt, at der for kort tid siden kom en undersøgelse herhjemme, der viste, at 63 pct. af den danske befolkning nu går ind for, at Danmarks Radios monopol skal brydes. Fra konservativ side lagde vi også med glæde mærke til, at en meget væsentlig del går ind for reklamefinansiering; det gør vi som bekendt også.

Det er mit håb, at de synspunkter, som befolkningen har, også vil vinde indpas her i tinget, således at i første omgang de politiske partier, der erkender de problemer, Danmarks Radios monopol giver, kan samarbejde og finde frem til en løsning. Så må man håbe, at der også i socialdemokratiets rækker – og det tror jeg der er – er fornuftige mennesker, der kan se, at det er rimeligt og rigtigt at bryde Danmarks Radios monopol, hvis vi skal have ordentlige og kvalitetsbetonede radio- og TV-udsendelser.

Poulsgaard (FP):

Elsket af de mange, foragtet af de få – eller er det omvendt? – i hvert fald kan hr. Erhard Jakobsen være helt sikker på at have befolkningen med sig i dette forslag; den nylig foretagne undersøgelse viste jo ganske tydeligt, vi skal have brudt det monopol.

Når fru Grethe Fenger Møller står heroppe og siger, at centrum-demokraterne er alt for beskedne, får jeg lyst til at sige: tja, måske, men så er de konservative sandelig endnu mere beskedne, for hvad går det berømte forslag, de konservative fremsætter, ud på? Jo, såfremt ministeren for kulturelle anliggender vil, kan han gøre det; ingenting med, at han skal gøre det. Jeg synes, det synd.

Jeg synes også, det er synd, når hr. Bertel Haarder står her og siger, at det er utåleligt med monopolet, for så har hr. Bertel Haarder så evig ret, men han glemmer bare, at Danmarks liberale parti, venstre, ikke var hjemme, dengang der kunne skaffes et flertal i dette folketing for at få brudt monopolet. I dag ved vi, at der ikke kan skaffes flertal for det, og så er det jo meget risikofrit at stå her og sige, at man vil have brudt monopolet.

Det foreliggende lovforslag kan vi selvfølgelig støtte. Det er helt givet, at vi skal have alsidighed, og alsidighed er jo nu engang noget andet end socialdemokratiets øjne. Der var et typisk tilfælde her under valgkampen, hvor hverken fremskridtspartiets eller retsforbundets landsmøde kunne udsendes på grund af spærretid, men hvor LO-kongressen selvfølgelig udmærket kunne udsendes, fordi den overhovedet ikke var politisk. Det var selvfølgelig heller ikke politisk, da radiatoradsformanden, socialdemokraten hr. Ole Espersen, ringede til generaldirektør Bindsløv, som også er socialdemokrat, eller hele den udsendelsesrække, vi havde om Danmarks Radio for nylig, hvor den ene socialdemokrat ringede til den anden socialdemokrat. De er selvfølgelig så rene og engleblide, at der overhovedet ikke er noget som helst partitaktisk i det, nej, de følger bare loven og alle dens forskrifter. Jeg tror nu ikke på, at det er så uskyldigt.

Det forslag, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, om, at licensbetalere skulle stemme, kan vi i hvert fald ikke umiddelbart sige ja til. Vi mener nok, at lytterne via licenskortet skal have mulighed for at give udtryk for, hvilke programmer de ønsker at se, men om de ligefrem skal til at stemme om